

מסורת הש"ס

(א) [פסחים מ]. גרסות זו.
 (ב) [פסחים מ].
 (ג) [פסחים מ].
 (ד) [פסחים מ].
 (ה) [פסחים מ].
 (ו) [פסחים מ].
 (ז) [פסחים מ].
 (ח) [פסחים מ].
 (ט) [פסחים מ].
 (י) [פסחים מ].
 (יא) [פסחים מ].
 (יב) [פסחים מ].
 (יג) [פסחים מ].
 (יד) [פסחים מ].
 (טו) [פסחים מ].
 (טז) [פסחים מ].
 (יז) [פסחים מ].
 (יח) [פסחים מ].
 (יט) [פסחים מ].
 (כ) [פסחים מ].

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ט"ו וכו'
 אצל מש"כ ס' תוס' וכו'
 א"ן קשה להפשיט וא"ן
 ד"ך להפשיט (ב) בא"ר
 מש"כ ד"ך קשה להפשיט
 אצל ה"ר ט"ו וכו' וכו'
 ה"ר ל' למה א"ן ט"ו וכו'

הגהות מהר"ב

רנשב"ר

[א] ר"י ד"ה ט"ו
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'
 וכו' וכו' ד"ה ט"ו וכו'

מוסף רש"י

איבו אמרה. ר' איבו
 אמרה לה מילתא משמיה
 דריש וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

העור והרוטב פרק תשיעי הולין

קבג

עין משפט
נר מצוה

מ"א א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז
 י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד
 י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א
 י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז
 י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד
 י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א
 י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז
 י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד
 י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א
 י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז

שיטה מקובצת

[א] אם הפשיטו לעשות מן
 העור שיטה למטה ושלחן
 למשכ עליו או לישיב עליו
 דמפשיטו פשוט כדרך
 שאנו עושין לא ה"ר העור
 חזרו לבשר שהנוגע בעור
 לא מונע בכשר דמי
 אלא כד' אחיהו הו'
 חבור וכו' [ג] ולחמת
 אם מפשיטו כפול שלם
 לצורך חמה: [ג] כדרך
 שהחזו עושה דהאי כולו
 חבור: [ד] ספק לבשר
 למקום חבור סביבות:
 [ה] ולרב לאו די חשיב
 ליה דאין די אלא איכו:
 [ו] דרש על שלש היא
 וקריעה: [ז] דרין רלא
 חס עלה ואטבלה הויסי
 קשים לה ולא חייס לכך
 לא חייס עלה נמי: [ח] אבל
 משתופשט החזה כדופשט
 כולו דמי ואין דרך להחייב
 יכו יכו:

מזהור המופשט. למאי דפירש קונוטרס דסכר רב דכל יד שאין
 מטלטלין זו את האוכל אינו יד מימה דלמאי עד כדי
 אחיה חשיב יד טפי וגרסא משום דכדי אחיה וליך יכול לחמו
 בכשר עגמו ולטלטלו אי נמי משום דכל זמן שלא הפשיט כדי

אחיה הוא קשה להפשיטו ופעמים
 שמניחו כן ולרין לו לטלטלו ממקום
 למקום אצל משהפשיט כדי אחיה
 שוב אין קשה להפשיט ואין זו משם עד
 שיפשיט כולו וכן נחמת עד שיפשיט
 את החזה לפי שהחזה קשה להפשיט
 ולכן לפעמים מניחו כן שנה
 אחת ומוך כך יעקב לטלטלו אצל
 משהפשיט החזה (א) אין דרך להניחו
 כך ועוד יש לפרש טעמא דרב דלמך
 מכאן ואיך טהור המופשט מפי שדי
 אחיה לרין ולמחן הליך יד לגורן
 הפשטה אצל ביותר מכדי אחיה לא
 לפי שאם מחויק בשפת העור אין יכול
 למשוך כחה ולהפשיט וכדי אחיה
 סמוך לבשר אין יכול להחיק ידו
 העור יטעו ולמחן הליך יד (כ"ו)
 אחיה יכול להחיק ולמשוך בשפת
 העור טפי לא כדפי' הקונוט' גבי הא'
 דמשי כסמוך הוא טעמא ראשון
 שכשהפשיט לא יעלשה טפיס שאין יכול
 להחיק לא בשפת העור ולא כחמטע
 העור וי"מ כולה מתי' משום שומר
 דעד כדי אחיה הוי חבור וכי' פחות
 אס נגע שרן צבור המופשט מכניס
 טומאה לבשר משום שומר אובע"ג
 דלמך לעיל (ק"ט) דעור כנגד
 הכשר דוקא הוי שומר הכל מחויבר
 כנגד הכשר כיון דחשיב הכל מחויבר
 וכן לחמת כל זמן שהחזה מחויבר חשיב
 הכל מחויבר אצל משום יד אין לפרש
 דלרב אפי' דלמך טעם סמוך לבשר
 טמא משום יד (כ) דלחמת אחאי כל
 העור חבור לא היה לטמא אלא טעם
 הסמוך לחזה דמאי שנא בין חזה לבשר
 אכריס אלא ודאי משום שומר הוי
 דחשיב כל העור מחויבר וכן לשון דהרי
 זה חבור משמע דהוי משום שומר דכיד
 מה שייך לשון חבור והכי מוכח בת"כ
 לשיטת כד' אחיה ולחמת עד שזויה'
 כל החזה יכול שאני מושיא פחות
 מכשיעור ת"ל יעמא אלתא דעעמא
 דשטיח כדי אחיה הוי משום שומר
 דהא מיטמא דרשין לעיל (סז) שומר
 דנגלה יד דריש לעיל מלכס כן פי'
 הרב רבינו יעקב מאורליג"ש ואין

הג' כן בת"כ ולפי פירושו לא מומא בת"כ וגם כשמעתינן אלא עד כדי
 אחיה ולא כדי אחיה ככלל דהיינו פחות מכשיעור שמוכר לשם:
בפירוש ר"ה גרסין במפח הסמוך לבשר טמא ופרין לרב
 דלמך טהור המופשט ומשיי הכא מצי עסקין בשפת
 ראשון פירוש טעם ראשון כשמחיל להפשיט העור עד כדי אחיה
 וטעם הוי טעם כפול כמו שפרש בסמוך ופרנזו קא מפרש עד
 כמה כדי אחיה היינו טעם סמוך לבשר: **שלי** שהחזיר בה
 קריעה בוי. פר"ט כיון שנקרע רובה הויא טהורה למחלת
 קריעה ולשון שהחזיר לקרעה משמע כפירושו ומה שפרש לפירוש
 הקונוטרס מפירוש פירוש בהמה המקשה (לעיל דף עז: ד"ה בשעת):
 עולה

הוא דהו עליה ג' טומאות מדרס חמורה וטומאת מדרס דהו לא חוי
 ליה ופסה ליה טומאת מנג דחויא לשלש אצעות אצל הכא מד שמא הוא כולה טומאה [ב] ודרשנה על שלשה הויא וקריעה מהניא לנטולי
 שמא מינה דהו לא פשיט עליה מידי: לא שנו אלא בעלים עובלים יוס. שנטמאה והעבילה ונריך להשתמש בה טהורות קריס
 שיעריב שמה ולפיקר בא לקרעה דהכא הוא דלא גורין דלקרעיה כולה אצל רובא לא דילמא חייס עליה ולא אחי למקרע רובא
 דכיון דלא חס וועילה אטעילה שהמיס קשין לה ולא חס לך לא חייס עליה נמי וקרע רובא: אצל. טמאה ולא העבילה ובא
 לטהרה בקריעה זו לא סגי לה ברובא עד שיקרענה כולה: דילמא לא אחי. למעמד רובא אלא פלגא ואמר רובא הוא: **דא**.
 צעובות יוס יוצא לחוקמה ולהשתמש בה ציוס שהעבילה שהרואה אינו מצין בה שנקרעה לטהר וסבור על ידי טעובתה
 משתמשין בה ויאמרו טעילה בת יומא עולה בלא הערב שמש ועל כרחך ממתינין לאו ציוס טעילה עסקין אלא בשלא הוטעלה כל
 עיקר וקרעה ציוס המחרת לטומאתה דהרואהו משתמש בה אומר שהטעילה אמנו: **ועוד**. דקאמרת גזירה רובה אטו מניה:
 עולה

איבו אמרה. להא שמעתא משמיה דריש לקיש והשומע טעה זין
 איבו לנאזו: **וארבעי אמר** כה. וארבעה דכריס היה אומר כה
 כשיעור ד' מילין: **עבודה**. האי כדי עבודה דמתימין: **ליגון**.
 גדודי (ה) העובדים להלחם על צית מלחמתם: **קרקפלין**. עור ראש

האם מת זה למכשפות במלחמה:
במתני' הפשיט כחמה וכויה
כטהורה. שמטה והוא טמא או
 נטמאה נבלה והוא טהור אם מפשיטו
 לעשות מן העור שטיח למטה ושלחן
 לדמפשיטו פשוט כדרך שאנו עושין:
כדי אחיה. הוי חבור יד להושיא
 טומאה מן הגבלה אם נוגע בו
 ולהניס טומאה לבשר אם טהורה
 היא וטפי מהכל לא הוי יד להניס
 ולהושיא טומאה. ולקמן מפרש כמה כדי
 אחיה: **ולחמת**. אם מפשיטו יוכל
 לזרוך דבש ומחיל מפיס והופטו
 כלפי זונה: **עד שיפשיט אם החוס**.
 הוי חבור והנוגע צבור כנוגע בכשר
 זין לטמא זין לטמא מפני שהחזה
 קשה להפשיט מכל האברים: **המרגיל**.
 שהחזיר לחותכו מרגילה כלפי ראשה
 ומפשיטה כפול לחמת כולו חבור
 מפני שהחזה לוקח הפשטו הוא לפיכך
 כולו חבור והנוגע כף צבור המופשט
 כנוגע בכשר: **עור שעל הזואר**.
 מעמלו נפשט לפיכך אינו חבור
 לעשות המופשט הראשון חבור כדרך
 שהחזה עושה וזדה כולו חבור
 דקמי לאו דוקא כולו אלא עד החזה:
גמ' מכאן ואילך. משהפשיט כדי
 אחיה בפשוט על פני כולו לאחרי
 שדקדק מן הזואר עד הזנב כחמצינית
 כדרך המפשיטין והפשיט כדי אחיה
 סביבות כולו: **טהור המופשט**. עד
 מקום חבורו אצל מחבורו ואילך הוא
 טמא משום שומר כדאמרן [ק"ח] כנוגע
 כנגד הכשר מלאחיו: **טעם**. מן
 העור המופשט סמוך [ד] למקום חבור
 סביבות כולו הוי צית יד וטמא מפני
 שרין לו שאחוז שם ומושך ומפשיט
 מאליו ולרב לאו די חשיב ליה [א"א"כ]
 מטלטלין זו את האוכל: **כשיעור הזה**.
 כדי אחיה: **צבור שנגד הכשר**.
 שלא נפשט עדיין: **בשפת ראשון**.
 הסמוך לכדי אחיה כגון שלא הפשיט
 אלא טפיסיס דאחיו טעם הסמוך
 לכדי אחיה אינו אחוז בו ומושך לפי
 שנה לו לאחו בשפת העור ולמחן
 ולא זה ולא זה טוב לו אלא מפשיט

בספין אצל לאחר שהפשיט קמא שלשה טפיסיס והעור המופשט
 מכדי כלפי מטה אחוז בשפת הסמוך לבשר ומושך וכיוד העור
 מסיינו: ויש טעם שזיעורו כפול: **טלים שהחזיר בה לקרעה**.
 שנטמאה היא לקרעה לנטול מתורת טלית ומאחר שאינה ראויה
 למלאכה הראשונה ואין שמה עליה מטהרת אפי' שיש כשיירה
 שלש על שלש ועדיין ראויה לקבל טומאה טהורה מטומאתה הראשונה
 דומיא דכלי חרס דשיבירמו מטהרתו ושבריו מקבלין טומאה כדאמר'
 בלאו כרפות (לעיל דף ט"ז): הן וקרקרומיהן ודופנויהן. ואף על גב
 דלמך צבהמה המקשה (לעיל דף ע"ג): שלשה על שלשה שהיה טמא
 מדרס ומגע הזו וחלקו טהור מן המדרס ועדיין טמא מגע הזו
 אלתא טומאת א' שלשה על שלשה דחוי ליה לא בטלה מניה החס
 הוא דהו עליה ג' טומאות מדרס חמורה וטומאת מדרס דהו לא חוי
 ליה ופסה ליה טומאת מנג דחויא לשלש אצעות אצל הכא מד שמא הוא כולה טומאה [ב] ודרשנה על שלשה הויא וקריעה מהניא לנטולי
 שמא מינה דהו לא פשיט עליה מידי: לא שנו אלא בעלים עובלים יוס. שנטמאה והעבילה ונריך להשתמש בה טהורות קריס
 שיעריב שמה ולפיקר בא לקרעה דהכא הוא דלא גורין דלקרעיה כולה אצל רובא לא דילמא חייס עליה ולא אחי למקרע רובא
 דכיון דלא חס וועילה אטעילה שהמיס קשין לה ולא חס לך לא חייס עליה נמי וקרע רובא: אצל. טמאה ולא העבילה ובא
 לטהרה בקריעה זו לא סגי לה ברובא עד שיקרענה כולה: דילמא לא אחי. למעמד רובא אלא פלגא ואמר רובא הוא: **דא**.
 צעובות יוס יוצא לחוקמה ולהשתמש בה ציוס שהעבילה שהרואה אינו מצין בה שנקרעה לטהר וסבור על ידי טעובתה
 משתמשין בה ויאמרו טעילה בת יומא עולה בלא הערב שמש ועל כרחך ממתינין לאו ציוס טעילה עסקין אלא בשלא הוטעלה כל
 עיקר וקרעה ציוס המחרת לטומאתה דהרואהו משתמש בה אומר שהטעילה אמנו: **ועוד**. דקאמרת גזירה רובה אטו מניה:
 עולה

הג' כן בת"כ ולפי פירושו לא מומא בת"כ וגם כשמעתינן אלא עד כדי
 אחיה ולא כדי אחיה ככלל דהיינו פחות מכשיעור שמוכר לשם:
בפירוש ר"ה גרסין במפח הסמוך לבשר טמא ופרין לרב
 דלמך טהור המופשט ומשיי הכא מצי עסקין בשפת
 ראשון פירוש טעם ראשון כשמחיל להפשיט העור עד כדי אחיה
 וטעם הוי טעם כפול כמו שפרש בסמוך ופרנזו קא מפרש עד
 כמה כדי אחיה היינו טעם סמוך לבשר: **שלי** שהחזיר בה
 קריעה בוי. פר"ט כיון שנקרע רובה הויא טהורה למחלת
 קריעה ולשון שהחזיר לקרעה משמע כפירושו ומה שפרש לפירוש
 הקונוטרס מפירוש פירוש בהמה המקשה (לעיל דף עז: ד"ה בשעת):
 עולה

הוא דהו עליה ג' טומאות מדרס חמורה וטומאת מדרס דהו לא חוי
 ליה ופסה ליה טומאת מנג דחויא לשלש אצעות אצל הכא מד שמא הוא כולה טומאה [ב] ודרשנה על שלשה הויא וקריעה מהניא לנטולי
 שמא מינה דהו לא פשיט עליה מידי: לא שנו אלא בעלים עובלים יוס. שנטמאה והעבילה ונריך להשתמש בה טהורות קריס
 שיעריב שמה ולפיקר בא לקרעה דהכא הוא דלא גורין דלקרעיה כולה אצל רובא לא דילמא חייס עליה ולא אחי למקרע רובא
 דכיון דלא חס וועילה אטעילה שהמיס קשין לה ולא חס לך לא חייס עליה נמי וקרע רובא: אצל. טמאה ולא העבילה ובא
 לטהרה בקריעה זו לא סגי לה ברובא עד שיקרענה כולה: דילמא לא אחי. למעמד רובא אלא פלגא ואמר רובא הוא: **דא**.
 צעובות יוס יוצא לחוקמה ולהשתמש בה ציוס שהעבילה שהרואה אינו מצין בה שנקרעה לטהר וסבור על ידי טעובתה
 משתמשין בה ויאמרו טעילה בת יומא עולה בלא הערב שמש ועל כרחך ממתינין לאו ציוס טעילה עסקין אלא בשלא הוטעלה כל
 עיקר וקרעה ציוס המחרת לטומאתה דהרואהו משתמש בה אומר שהטעילה אמנו: **ועוד**. דקאמרת גזירה רובה אטו מניה:
 עולה